

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6C/132/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913210868
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Bičová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7913210868.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Diana Bičová, v právnej veci navrhovateľa: G.Á. Y., P. XX.XX.XXXX, Y. Y. XXX/XX, XXX XX H., zast. matkou M. J. Y., P. XX.XX.XXXX, Y. Y. XXX/XX, XXX XX H., proti odporcovi (otec navrhovateľa): G. Y., P. XX.XX.XXXX, Y. H. XXX/XX, XXX XX H., o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Otec navrhovateľa G.P. Y., P. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa G. Y., P. XX.XX.XXXX zvýšené výživné vo výške 200,- Eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa na účet navrhovateľa vedeného vo J. Ú.J. Y. N..H., E. H., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX počnúc od 16.07.2013.

II. Zročné výživné za obdobie od 16.07.2013 do 30.06.2020 vo výške 15.316,86 Eur je odporca - otec navrhovateľa G. Y., P. XX.XX.XXXX p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi v lehote do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7C/1407/1992-31 zo dňa 28.06.1993 vo výroku o výživnom na navrhovateľa.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 15.07.2013, doručeným súdu dňa 16.07.2013, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zmenil vyživovaciu povinnosť odporcu - otca navrhovateľa tak, že by bol povinný platiť navrhovateľovi výživné v sume 200,- Eur mesačne, namiesto sumy 16,60 Eur mesačne. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že žije v spoločnej domácnosti s matkou v staršom rodinnom dome, pričom otec navrhovateľa žije odlúčene od rodiny už vyše 23 rokov. Manželstvo matky navrhovateľa a odporcu - otca navrhovateľa bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu X., sp. zn. 7C/1407/92 - 31 zo dňa 28.06.1993. Týmto rozsudkom bol navrhovateľ zverený do výchovy matky a otec mal prispievať na jeho výživu sumou 500,- Sk (pozn. súdu: teraz 16,60 Eur) mesačne od právoplatnosti rozsudku vždy do 25. dňa v mesiaci k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.1993.

Otec navrhovateľa sa o navrhovateľa od daného obdobia nijakým spôsobom nezaujímal, výživné neplatil. K úhrade dlžného výživného od januára 1993 do októbra 2010 v celkovej sume 2.945,- Eur došlo až po tom, čo sa začalo trestné stíhanie odporcu z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť odporcu naďalej trvá, no ďalšie výživné navrhovateľovi už neuhradil.

2. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že je invalidný dôchodca a mesačne poberá dôchodok vo výške 322,60 Eur. Jeho zdravotný stav si vyžaduje plnú starostlivosť matky, ktorá je na čiastočnom invalidnom dôchodku, poberá dôchodok vo výške 222,30 Eur mesačne a od zamestnávateľa dostáva mesačne

514,88 Eur. Zdravotný stav navrhovateľa si vyžaduje kúpeľnú liečbu minimálne 2 krát do roka, častú návštevu lekárov, podávanie liekov a stravy, zabezpečenie každodennej hygieny, ktoré zabezpečuje výlučne matka navrhovateľa, nakoľko otec navrhovateľa nejaví o syna žiaden záujem.

Na základe vyššie uvedeného predstavujú príjmy navrhovateľa a jeho matky v spoločnej domácnosti celkovú sumu 1.043,78 Eur mesačne, pričom výdavky mesačne predstavujú sumu 1.241,- Eur podľa nasledovných položiek:

- náklady na služby spojené s užívaním domu ako elektriny, plyn, stočné - 212,- Eur
  - koncesionárske poplatky, TV - 12,- Eur
  - internet - 12,- Eur
  - pevná linka a mobil - 50,- Eur
  - lieky pre syna a matku - 35,- Eur
  - náklady na rehabilitáciu pre matku i syna - 50,- Eur
  - pohonné hmoty (preprava matky i syna, iné spojenie nemajú) - 90,- Eur
  - iné náklady na auto (poistka, servis, PNEU, STK, ...) - 50,- Eur
  - oblečenie, obuv - 100,- Eur
  - kultúra (DVR, kino, iné) - 30,- Eur
  - náklady na školu - štúdium na Katolíckej univerzite v Z. - za účelom dodržania práce (školné 560,- Eur/rok a náklady na cestovné) - 70,- Eur
  - hygienické potreby osobné a pre domácnosť - 30,- Eur
  - strava a náklady na bežný život cca. - 300,- Eur
  - ocenenie osobnej starostlivosti matky - 200,- Eur
- Spolu: 1.241,- Eur

Okrem vyššie uvedených nákladov však navrhovateľ ráta aj s mimoriadnymi nákladmi v súvislosti s rekonštrukciou kúpeľne, bežnou opravou alebo kúpou spotrebičov, výmenou kotla, uskutočnením kúpeľnej liečby, atď. Navrhovateľ je toho názoru, že pôvodne súdom určené výživné je veľmi nízke, nedosahuje ani úroveň minimálnej výšky výživného a vzhľadom na jeho zdravotný stav a náklady na živobytie je odôvodnený jeho nárok na zvýšenie výživného na sumu 200,- Eur.

Na preukázanie svojich tvrdení navrhovateľ predložil súdu kópiu rozsudku Okresného súdu X. sp. zn. 7C/1407/92 - 31 zo dňa 28.06.1993, kópiu obžaloby Okresnej prokuratúry X., sp. zn. 1Pv 1457/03 - 29 zo dňa 08.06.2012 vo veci obvineného G. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a kópiu rozsudku Okresného súdu X. sp. zn. 6P/1119/2012 - 51 zo dňa 24.04.2013, ktorým bol návrh navrhovateľa - t.j. G. Y., P. XX.XX.XXXX, na zrušenie výživného na plnoleté dieťa zamietnuté.

3. Dňa 19.09.2013 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu - otca navrhovateľa, ktorý uviedol, že je pre neho nereálne uhrádzať výživné v požadovanej výške 200,- Eur mesačne. Je pravdou, že žije od rodiny odlúčené viac ako 23 rokov, no túto cestu si nevybral dobrovoľne, ale bol k tomu donútený životnými okolnosťami. Po rozvode však prenechal všetok spolu nadobudnutý majetok manželke, aby manželka spolu so synom boli zabezpečení. Čo sa týka uhrádzania výživného, navrhol navrhovateľovi uzavrieť súdny zmier, no bezúspešne.

Odporca ďalej uviedol, že nemá stále zamestnanie, nie je evidovaný na úrade práce, živí sa príležitostnými brigádami v zahraničí, nakoľko tam má väčšiu šancu nájsť si zamestnanie. Jeho príjem však ledva stačí na pokrytie jeho životných nákladov. Nemá ani majetok, ani žiadne úspory. Nakoľko na Slovensku nepracoval, nemá ani nárok na dôchodok od sociálnej poisťovne, pričom má na Slovensku dlhy voči zdravotnej poisťovni. Je si vedomý zdravotného stavu syna, no v danej situácii nie je v jeho silách poskytnúť mu výživné v požadovanej výške.

4. Vo vyjadrení zo dňa 14.04.2014 odporca - otec navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 322,60 Eur, a teda má príjem. Odporca dodal, že nemá stále zamestnanie, zdržiava sa v Z. v meste M., kde sa živí príležitostnými prácami. Jeho nepravidelný príjem však nepostačuje ani na úhradu jeho bežných nákladov na živobytie. Posledné trvalé zamestnanie mal v mesiacoch 3/2012 až 1/2013. Jeho mesačné výdavky sú približne nasledovné: ubytovanie cca. 150,- Eur (býva u svojho známeho v podnájme, ktorému platí podľa svojich možností), strava cca. 120,- Eur mesačne, oblečenie 50,- Eur mesačne, hygiena 20,- Eur mesačne, 20,- Eur mesačne, ktoré spláca za ustanovenie advokáta ex offa. Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhuje zamietnuť návrh navrhovateľa.

5. Rozsudkom zo dňa 26.05.2014 súd rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 100,- Eur počnúc od 16.07.2013 vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa (výrok I.), v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol (výrok II.), dlžné výživné za obdobie od 16.07.2013 do 26.05.2014 vo výške 1.100,- Eur mal odporca uhradiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.), zmenil rozsudok Okresného súdu X. sp. zn. 7C/1407/1992 (výrok IV.) a účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie odporca - otec navrhovateľa, o ktorom rozhodol Krajský súd v U. uznesením sp. zn. 8Co/70/2014 - 83 zo dňa 29.04.2015 a to tak, že zrušil rozsudok zo dňa 26.05.2014 a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, aby cieleným a konštruktívnym výsluchom účastníkov konania, príp. svedkov, riadne zistil skutkový stav veci so zameraním na skúmanie reálnych možností a schopností odporcu zamestnať sa, jeho majetkových pomerov a životnej úrovne.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky navrhovateľa, oboznámením sa s podstatným obsahom listinných dôkazov a lustráciami súdu týkajúcimi sa preverovania majetkových pomerov účastníkov konania a zistil nasledovné:

7. Z výsluchu matky navrhovateľa M.. J. Y. súd zistil, že s odporcom - otcom navrhovateľa nie je v žiadnom kontakte, nevie kde sa zdržiava, syna ani ju nekontaktoval. Výživné plnil len raz, a to keď sa voči nemu viedlo trestné konanie pre prečin zanedbania povinnej výživy. Bolo to v októbri roku 2010, pričom od tohto obdobia opäť výživné na syna neuhrádza. Otec navrhovateľa má vysokoškolské vzdelanie, bol učiteľom na prvom stupni. No ako učiteľ naposledy pracoval asi v roku 1987, a to len 1 rok na Základnej škole v U.. Neskôr vykonával podnikateľskú činnosť na základe živnosti, no už dlhšie sa zdržiava v cudzine. Ona je samoziviteľka, nikto jej nepomáha, hoc syn je ťažko zdravotne postihnutý, potreboval by kúpeľnú a rehabilitačnú starostlivosť. Ona sama je onkologický pacient. So synom žijú v dome, ktorý ona zdedila po svojich rodičoch, no ja tento dom by potreboval nevyhnutne zrekonštruovať. Majú výdavky aj na lieky pre syna a na dopravu.

8. Z oznámenia Centra pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie X. zo dňa 19.03.2018 súd konštatuje, že navrhovateľ ukončil špeciálnu strednú školu, odbor keramika, bez výučného listu, pričom je od narodenia v starostlivosti neurológa. Je motoricky menej zručný a stále potrebuje pomoc pri niektorých sebaobslužných úkonoch. Podľa výsledkov opakovaného psychologického vyšetrenia je jeho mentálna kapacita v pásme ľahkej retardácie stredného stupňa. Prejavuje známky emocionálnej a sociálnej nezrelosti a v správaní známky infantility a nesamostatnosti. Je na úrovni 15 - 16 ročného dieťaťa, pričom jeho stav je stály, neovplyvniteľný výchovnou starostlivosťou. Vyžaduje ustavičnú opateru.

9. Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka X., zo dňa 27.06.2018 súd konštatuje, že odporca - otec navrhovateľa nie je v evidencii vedený ako poberateľ príspevku v nezamestnanosti, dávky nemocenského, úrazového alebo dôchodkového poistenia.

10. Z oznámenia brata odporcu G. Y. zo dňa 07.08.2018 súd konštatuje, že brat odporcu nevedel uviesť žiaden kontakt na odporcu.

11. Z lustrácii v Registri obyvateľov SR zo dňa 08.11.2018 súd konštatuje, že matka odporcu D. Y., P. XX.XX.XXXX, zomrela dňa 27.12.2008, a otec odporcu G. Y., P. XX.XX.XXXX, zomrel dňa 23.01.2012.

12. Z oznámenia Okresného riaditeľstva PZ v X., odbor poriadkovej polície, zo dňa 18.06.2019 súd konštatuje, že bola preverovaná adresa: U. XXX/XX, H., kde sa zdržiaval synovec odporcu: G. Y., P. XX.XX.XXXX, ktorý uviedol, že odporca sa na danej adrese nezdržiava už niekoľko rokov, nemá na odporcu žiaden kontakt a nevie či sa zdržiava v SR alebo v cudzine.

13. Z podania Daňového úradu, pobočka X., zo dňa 02.07.2020 súd konštatuje, že tento subjekt eviduje u odporcu adresu: P. XXXX/X, X., pričom v Registri obyvateľov SR je u odporcu uvedená adresa: H. (bezdomovec).

14. Z oznámenia Mesta H. V.o dňa 19.07.2019 súd konštatuje, že odporca - otec navrhovateľa má evidovaný trvalý pobyt na adrese: H. - status bezdomovca, pričom by sa mal údajne zdržiavať v X. na bližšie nezistenej adrese.

15. Z lustrácie v Živnostenskom registri SR zo dňa 09.07.2017 súd konštatuje, že odporca - otec navrhovateľa pod IČO - m: XXXXXXXX s miestom podnikania: P. XXXX/X, X., vykonával podnikateľskú činnosť od 21-12.1992 do 04.09.2014.

16. Dožiadanim na príslušné orgány v Z. bolo zistené, že v registračných systémoch dožiadaného orgánu (Y. M.) sa osoba odporcu - otca navrhovateľa nenachádza.

17. Z oznámenia Okresného riaditeľstva PZ v X., odbor kriminálnej polície, zo dňa 18.09.2019 súd konštatuje, že odporca - otec navrhovateľa nebol vedený v pátracích systémoch polície SR ani v systéme INTERPOL ako hľadaná alebo nezvestná osoba.

18. Z oznámenia Okresného riaditeľstva PZ v X., okresný dopravný inšpektorát, zo dňa 20.09.2019 súd konštatuje, že odporca - otec navrhovateľa nie je vlastníkom, resp. držiteľom motorového vozidla.

19. Z potvrdenia o výplate dôchodkovej dávky zo dňa 13.11.2019 súd konštatuje, že matka navrhovateľa je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 244,90 Eur mesačne.

20. Z potvrdenia o výplate dôchodkovej dávky zo dňa 13.11.2019 súd konštatuje, že navrhovateľ je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 360,20 Eur mesačne.

21. Z potvrdenia o príjme matky navrhovateľa zo dňa 12.11.2019 súd konštatuje, že matka navrhovateľa je zamestnaná v H. M. Š., E.L. X, X., a jej príjem od 1/2019 do 10/2019 sa pohyboval od sumy 1.267,70 Eur do 657,22 Eur mesačne.

22. Dožiadanim na príslušné orgány v X. bolo zistené, že v registračných systémoch dožiadaného orgánu (X. A. I. Z.) sa osoba odporcu - otca navrhovateľa nenachádza.

23. Z podania Sociálnej poisťovne, pobočka X., zo dňa 04.06.2020 súd konštatuje, že odporca - otec navrhovateľa nie je poberateľom dávky dôchodkového poistenia.

24. Z podania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X., zo dňa 05.06.2020 súd konštatuje, že odporca - otec navrhovateľa nie je a ani nebol vedený v informačných systémoch daného orgánu.

25. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

26. Podľa § 62 ods. 1 až 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

27. Podľa § 65 ods. 1 a 3 ZR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

28. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

29. Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

30. Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

31. Podľa § 78 ods. 1 a 3 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

32. Z vyššie uvedených ustanovení je zrejmé, že súd môže pristúpiť k zmene rozhodnutia o výživnom len vtedy, ak sa podstatne zmenia pomery či už na strane oprávnenej osoby alebo na strane osoby povinnej. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd preskúma okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťuje, či došlo k podstatnej zmene, a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Pri určení vyživovacej povinnosti, resp. pri jej zmene, súd stále prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného ako aj na jeho doterajšie správanie. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Zisťovanie majetkových pomerov povinného patrí medzi všeobecné podmienky určenia rozsahu vyživovacej povinnosti súdom, pričom je tento princíp rozšírený o zisťovanie tzv. potenciality príjmov, na rozdiel od fakticity príjmov. Tento spočíva v skutočnosti, že súd v konaní nebude prihliadať len na skutočné príjmy povinného subjektu, ale vychádza sa z jeho potencialných príjmov, t.z. príjmov, ktoré by mal, príp. by mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností, napr. prax, vek, zdravotný stav, atď. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v U., sp. zn. 7CoP/273/2012 zo dňa 27.03.2013, podľa ktorého: „...zo zásad vyplývajúcich z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že súd musí pri každom rozhodovaní o výživnom pre dieťa prihliadnuť na to, či povinný rodič neopustil pre neho vhodné zamestnanie poskytujúce mu väčší príjem, pretože je povinnosťou súdu zabrániť pokusom uniknúť vyživovacej povinnosti tým, že by si povinný našiel zamestnanie s nízkym platom, resp. takmer so žiadnym v domnienke, že ho potom nemožno postihnúť. Pri rozhodovaní o výživnom je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané riziká, ktoré zahŕňajú aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu a tým možnosť poskytovania výživného. Ak sa tvrdený príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadnuť na celkové majetkové pomery a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam.“

33. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného je dôvodný. Výživné na navrhovateľa bolo určené naposledy rozsudkom Okresného súdu X. sp. zn. 7C/1407/92 - 31 zo dňa 28.06.1993, a to v sume 16,60 Eur, čo bolo pred vyše 25 rokmi a v sume, ktorá je takmer o polovicu nižšia než minimálne výživné (pozn. súdu: v čase rozhodnutia súdu je minimálne výživné vo výške 29,42 Eur). Súdu bolo jednoznačne preukázané, že od roku 1993 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa, ktorého zdravotný stav je sledovaný u ortopéda, psychológa, psychiatra, a neurológa, nakoľko sa jedná o osobu s mentálnou kapacitou v pásme ľahkej retardácie, ktorá javí známky emocionálnej a sociálnej nezrelosti. Je nesamostatný a zabezpečenie jeho základných potrieb si vyžaduje ustavičnú opateru. Jediným príjmom navrhovateľa je invalidný dôchodok vo výške 360,20 Eur mesačne (č.l. 204), pričom vzhľadom na jeho zdravotný stav je odkázaný na osobnú starostlivosť matky. Aj vzhľadom na predmetnú skutočnosť nie je možné, aby si navrhovateľ našiel vhodné zamestnanie, resp. pre osobu s jeho vzdelaním a zdravotnými ťažkosťami nie je nahlásené žiadne pracovné miesto (č.l. 151). V čase vydania prvého rozsudku v roku 1993 mal navrhovateľ len 8 rokov, pričom v čase rozhodnutia súdu má 35 rokov. Už aj vzhľadom na túto skutočnosť je zrejmé, že na jeho strane došlo k podstatným zmenám pomerov, ktoré doposiaľ od roku 1993 zabezpečuje výlučne matka, ktorá sama trpí zdravotnými ťažkosťami. Otec navrhovateľa od roku 1993 o syna trvalo neprejavuje záujem, nenavštevuje ho a výživné (dlžné výživné) uhradil len jednorázovo v roku

2010. Ďalším vykonaným dokazovaním súd zistil, že otec navrhovateľa na území SR nevlastní žiaden relevantný majetok a nevykonáva podnikateľskú činnosť, resp. je dlhodobo nezamestnaný. Súd tiež zistil, že sa pravdepodobne zdržiava v cudzine, pričom ani dožiadaniami nebolo možné preveriť jeho majetkové pomery v cudzine (Z., X.) na miestach, kde sa mal podľa zistení súdu zdržiavať.

34. Je pravdou, že súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali zmene pomerov na strane odporcu, avšak je zrejmé, že tento stav trvá od roku 1993, pričom o syna - navrhovateľa nejavil za celé obdobie 27 rokov žiaden záujem a neuhrádzal ani výživné, ktoré bolo až doposiaľ vo výške 16,60 Eur. Súd má za to, že odporca sa svojim správaním vyhýba získaniu trvalého zamestnania a súčasne ignoruje súdom uloženú povinnosť uhrádzať mesačne výživné. V prípade odporcu sa jedná o vysokoškolsky vzdelaného jedinca, vyštudoval pedagogickú fakultu - učiteľstvo 1. stupňa, ktorý však doposiaľ nepreukázal, že by sa uchádzal o zamestnanie či už v SR alebo v cudzine. Súdu len tvrdil, že vykonáva brigádnické práce a že nemá taký príjem, ktorý by mu vystačoval. Nepreukázal však to, v akej výške bol tento príjem a v čom spočívala táto jeho činnosť v cudzine. Súd takto vychádzal z údajov o priemernom plate pedagogického zamestnanca, ktorý v roku 2013 bol vo výške 850,- Eur a postupne dosiahol v roku 2019 úroveň sumy 1.196,- Eur. Odporca nemá inú vyživovaciu povinnosť, pričom súd predovšetkým na základe skutočností preukázaných navrhovateľom vyhovel návrhu na zvýšenie výživného v celom rozsahu a uložil odporcovi prispievať na výživu navrhovateľa sumou 200,- Eur mesačne.

35. Zmeškané výživné za obdobie od podania návrhu, t.j. od 16.07.2013 do 30.06.2020 vo výške 15.316,86 Eur súd odporcovi - otcovi navrhovateľa uložil uhradiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku aj vzhľadom na výšku zročného výživného.

36. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V priebehu konania súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.